

[Finansministeren.]

på op imod 1 milliard kroner, men særlig som følge af usikkerheden med hensyn til afviklingen af de afgivne materialeordrer er skønnet usikkert. For det kommende finansår vil der antagelig blive tale om en mindre, yderligere stigning.

Om de enkelte hovedgrupper af udgifter kan jeg nævne, at forsvarrets personaleudgifter, hvortil medregnes udgifter til kostforplejning og uniformer, er steget fra 123 mill. kr. i 1950—51 til 300 mill. kr. i indeværende finansår; der må forventes en stigning i lønudgifterne til næste år, hvor gennemførelsen af 18 måneders tjenestetid vil blive fuldt virksom.

Forsvarets øvrige driftsudgifter, der bl. a. omfatter udgifter til anskaffelse af materiel og ammunition, udgjorde ca. 230 mill. kr. i 1950—51 og forventes for indeværende finansår at ville udgøre omkring 500 mill. kr. Det må antages, at udgifterne til anskaffelse af materiel og ammunition snarest vil stige yderligere næste år, og selv når forsvarrets egentlige opbygningstid er afsluttet, må der påregnes betydelige udgifter til vedligeholdelse og udskiftning af materiel.

For at fuldende oversigten over forsvarrets udgifter skal jeg med det samme omtale anlægsudgifterne. Disse er som følge af forsvarrets opbygning steget stærkt, og der regnes for indeværende finansår med en samlet udgift på godt 200 mill. kr. Næste år vil udgiften antagelig blive af samme størrelsesorden, og der vil endnu et stykke tid fremover være behov for betydelige bevillinger til militære anlægsarbejder.

Som det vil være bekendt, ydes der bidrag til finansiering af en række af de militære anlægsarbejder her i landet fra de øvrige NATO-lande, medens Danmark omvendt yder bidrag til anlæg i andre NATO-lande. I 1952—53 fik Danmark en nettoindtægt på 8 mill. kr. i dette mellemværende; for indeværende år regnes der med, at indtægter og udgifter nogenlunde vil svare til hinanden; det er vanskeligt på indeværende tidspunkt at skønne over udviklingen i dette mellemværende.

Finansministeriets ordinære driftsudgifter er praktisk taget uændrede og er opført med 96 mill. kr. på forslaget. Herudover er der på finansministeriets budget optaget forskellige afskrivningsposter og et beløb

til imødegåelse af forventede tillægsbevillinger. I alt er der på forslaget afsat 218 mill. kr. hertil mod 178 mill. kr. på finansloven.

For pensionsvæsenet er der budgetteret en stigning i nettoudgiften fra 131 mill. kr. på regnskabet til 140 mill. kr. på forslaget.

Jeg skal derefter gøre et par bemærkninger om anlægsbudgettet, der står på forslaget § 26.

Statsvirksomhederne har budgetteret en anlægsudgift på ialt 158 mill. kr., hvoraf de 35 mill. kr. finansieres ved afskrivninger. Statsbanerne har den langt overvejende del af anlægsvirksomheden med et budgetteret tal på 118 mill. kr. Statsbanernes anlægsudgifter er stigende navnlig som følge af en forøgelse af statsbanernes færgkapacitet.

Andre anlæg, der opføres under § 26, domineres af forsvarsministeriet, som jeg allerede har omtalt. Til arbejder i Grønland er der afsat 19 mill. kr., men tallet er rent foreløbigt. Regnskabet viser, at der i 1952—53 har været en anlægsvirksomhed i Grønland på ialt 23 mill. kr. Det kan desuden nævnes, at man på det foreliggende forslag har afsat 10 mill. kr. til bygge- og anlægsarbejder under civilforsvaret og 11 mill. kr. til statens motorveje under ministeriet for offentlige arbejder.

De øvrige bevægelser på § 26 skal jeg vende tilbage til senere og her kun nævne den fælleskommunale udligningsfond. Udgifterne i 1954—55 går til dækning af kommunernes udgifter så langt tilbage som 1952—53 og vil i sammenligning med finansloven stige med 38 mill. kr. De samlede indtægter vil stige med et noget mindre beløb.

Efter denne gennemgang af en række enkeltposter skal jeg omtale udviklingen på statens drifts- og anlægsbudget som helhed.

Ved opgørelsen herover har jeg kun medtaget de reale indtægter og udgifter, d. v. s. der er set bort fra en række afskrivningsposter på driftsregnskabet, men til gengæld indregnet en række indtægter og udgifter, der nu bogføres på statsregnskabet § 26. De samlede udgifter skulle herefter opgjort på denne måde stige fra 3 300 mill. kr. i 1952—53 over 3 765 mill. kr. i indeværende år til henimod 4 milliarder kroner næste år. I disse tal er samtidig indeholdt skøn over de yderligere udgifter, der må ventes